

NIHILISTERNA.

Petersburgs-mysterier

— AF —

Furst K. W. NESCHTCHERSKI.

(Forts. fr. föreg. nr.)

— Mig dermed, när jag älskar mitt fäder-
nationsland?

— Ni är ett original, eljes intet!

Och läraren gick bort och lemnade
mig med mina tankar. Mellan honom
och mina skolkamrater var det ingen
andlig åtskillnad.

Min mor älskade jag lidelsefullt. När
min gymnasietid var slut och jag åter-
vände hem till min förestad, var jag
femton år gammal, men jag var full-
ständigt utvecklad. Min far förklarade
att jag nu måste besöka universitetet i
Moskva.

— Det löner sig icke, svarade jag.

— Huru? Lönar det sig icke? De
måste med blonda klassen inträffa i
statstjänst.

— Pappa lilla, sade jag, svara mig på
en fråga: när jag slutat universitets-
studierna och tillträdde tjänsten, skall
jag då bära vatten i ett skål, som alla
andra, blifva en lägsinnad tjänsteman,
som föraktar allt och älskar ingenting
annat än sig själv; och tack vare det
skall jag komma till ära och värdig-
het det vill säga uppå medel att ge
nomin min lägsinhet ännu mera skänd-
människorna — skall då icke min upp-
fostran ha varit förfärd?

— Det skall den icke vara... gör
blott, hvad alla göra, någon lägsinnad
människa behöver du icke vara.

— Godt! Hvarför har då t. ex. ni
som är en hederlig och älskade lägsin-
nad man, icke kommit till ära och värdig-
het och skall heller aldrig uppnå
dem, medan er vän Akimov länge se-
dan kommit sig upp, emedan han, så
som ni själv säger, smickrar sig i sin
en hvar?

— Det är en händelse... man kan
äfven utan detta uppnå en ansead stäl-
ning.

— Bevisat det genom ett exempel!
— Det faller mig intet exempel in
men jag vet, att det är möjligt.

— Nej, pappa lilla, det är icke möj-
ligt... Nå, och om jag icke besöker
universitetet utan stannar hos er oc-
mammas, om jag i dag läser Sokrates
och Platos och i morgon Descartes och
Leibnitz, icke gör ond åt någon, bevi-
sar en hvar godt, hvilken jag kan be-
visa det, och om jag icke kommer ut
af någon utbedja mig något... tror ni
att min uppfostran då skulle varit förfärd?

— Obetingsadt!

Jag tog och beslöt att besöka unive-
rsitetet, för att fullända min utbildning
sag jag sade till mig själv:

— Arme fader! Hvarför begrippe
du icke, hvad jag begrippe: en yngling
som efter sina gymnasiestudier afstän-
tande älskar fader och moder mer än
allt annat i världen, han skall lika
lidelsefullt älska sitt fädernesland. Uni-
versitetet gifver honom mycket lite
men det kan framtida honom mycket
det det ock blott yttre lifen, som ha-
tillbringar skild från begäpger, hyllik
han älskar, och i ungdomens öfver-
personer, hvilka äro honom likvärdiga.
En annan, kort, före mig äfven i
Moskva, satt jag ensam hos min mor.

— Arme Steps, sade hon till mig, ja
tänker beständigt på dig; vi begrip
dig icke men mitt hjerta säger mig
att du älskar oss mera än vi älska dig
du skall alltid blifva en olycklig män-
niska.

— Hvarför?

— Emellan det aldrig skall blifva nå-
got af dig. Jag föll lilla mamma er
halsen och betäckte henne med kysar.
Hennes ord beredde mig utomordentlig
stor glädje. Jag hade ännu, förfä-
lig ångest för att svara som detta: "Du
Steps, skall vara olycklig, emedan in-
gen skall begripa dig" — och då had-
liffvet varit mig odrägligt, ty jag had-
ställe haft för ögonen bilden af mi-
mor, som led för min skull — led der-
fö, emedan ingen begrep mig. Me-
min mor uppfattade angelägenheten
helt enkelt: det var tanken på min an-
ställning, på mitt ordelösa bröst, på
min tomma ficka, som plågade henne.
Det första lidandet var förfärligt, de-
det gaf ingen hjälp derför. Det and-
var så lätt att undanröjja, att jag be-
slöt derför att besöka universitetet, för
att så fort som möjligt bevisa min oc-
mammas att det kunde blifva något af
mig.

Dagen för min affärd till Moskva
voro alla hämryckta; den långa skilje-
mellan hade ingenting att betyda för
tanken, att besök af universitetet för-
lämnade mig blonda klassen och för mi-
öppnade en löp bana.

Och så kom jag till Moskva, och be-
stad hos en tant, och blif jurist stude-
rande. På första dagen var jag för-
öfrigt vid dåligt lynne. Jag hade väk-
nat på, att den nya uniformen med vä-
ja och trekantig hatt skulle bereda mig
om icke stor, dock en liten glädje —
den liknade ju å ena sidan så mycket
en kvartsuppbyggningens uniform, å
andra sidan en tjänstemans — men nej,
mitt hjerta förblef dött, och jag för-
färd mig öfver mig själv. Till min
förfärd skref jag ett långt brev om
min glädje med anledning af värd-
och hatten. De föreläste detta brev för
alla bekanta, och kretsafästendaren
beredde mina föräldrar en stor glädje
genom den anmärkningen, att jag för-
ändrat mig till min fördel och att jag
uppenbarligen skulle blifva en duktig
karl — hvilket också fördrades.

På universitetet hörde jag föreläs-
ningar, läste böcker, besökte teatern,
spelade billard och stod i goda förhå-
llanden till nästan alla studerande det
vill säga, de voro mig likgiltiga. Dock
bragte mig året 48 en vän för hola lif-
vet, och detta vid följande tillfälle:

En af mina studiekamrater var mig
mindre likgiltig än de andra. En gång,
— ut slutet af vintern år 1848, hade jag
med N. i ett världshus, der vi pågåde
komma tillsammans för att dricka te
i muntert sällskap, tillfälligtvis afstän-
drat mig från skolan af de öfriga.

Hans mörka ögon brunno.

Uppenbart tryckte honom något.

— Vet du hvad, sade han till mig,
huru tänker du om den oss her-
skande tukten?

— Jag?... Jag har aldrig tänkt der-
på?

— Låt det vara bra... Du luger!

— På min heder... aldrig!

— Förefaller den dig icke besvärlig?

— Vi äro ju nästan redan män, vi
äro inga barn, och hvar omgås man
med oss? Är det dig kanske fullkom-
ligt likgiltigt, att vi, så snart vår upp-
sägningens ansigte dyker upp här,
springa upp för honom, som soldater
för en officer här på världshuset... HÅ?
Är detta dig likgiltigt?

— Nå, jag skall icke springa upp,
och icke du heller.

— Och andra skola kanske icke je-
ra upp? Alla skola springa upp!

— De andra vilja springa upp och
derför göra de det.

— Nej, detta är icke orsaken, utan
orsaken ligger i vår tids beskaffenhet.
I den allmänna nedrigheten och trö-
momen. Man vill qvätta oss, fördröj-
sa oss, men tålmod tar! Edert seger-
böl skall icke blifva af lång varaktig-
het.

— Låt oss gå och spela billard?
afbröt jag honom.

En af våra hyggliga kamrater sneg-
lade redan efter honom.

Jag drog N. nästan med våld till bil-
jardrummet och derpå hem. Det var
mig klart, att någonting dånade i hans
hufvud. Parisupproret af år 1848 fann
ett återljud i hufvudet på den sjutton-
åriga sonen till ett ryskt statärk —
redan denna tanke allena tydde mig
med förfäran och raseri. Jag gissade
oklar, att äfven hos oss något dåligt
läge i luften, och följande dag inbjöd
jag N. att följa mig till den sågna-
stade delen af boulevarderna (på gatan
lysmade man till mitt samtal), och bör-
jade der tala allvarigt med honom.

— N., du erinrar dig, hvad du sade i
går?

— Ja.

— Hvarför har du sagt detta?

— Derför, emedan jag har mina grun-
der der till.

— Nå, så hör: alla dina grunder äro
dumma och det derför: jag är icke klo-
kar än du, men jag har mera insigt och
öfverläggning. Hör alltså! Jag har
förlidit er studentar '93 års franska re-
volution; jag har detta år i tidningarna
läst om Februarrevolutionen; jag har
redan varit ett år vid universitetet och
har gjort många iakttagelser. Enligt
min åsigt äro alla människor öfverallt
desamma, och tilldöms äro äfven
desamma; hvarje revolution, som ut-
föres genom en förenig af människor,
är — en dumhet.

— Det är icke sant!

— Gif dig blott till tals, låt mig bevi-
sa det. Det är en dumhet derför, eme-
dan, när tusen människor utföra den,
deribland finnas sjuhundra dumma kar-
lar, som endast utföra den, för att dra-
ga fördel deraf, och på det det måtte gå
de öfriga ännu sämre än förut. Om
två utföra en revolution, så är en af
dem en simpel människa, som störtar
den andra i fördervet och af hans un-
derrättningar timrar sig en bro till ärestäl-
len och anseende. Tänk på denna san-
ning! Jag vet, hvem som har för-
ledt till dessa dumheter, men jag skä-
mad, att det är en simpel människa.

— Du luger!

— Mitt hedersord derpå! En enda
revolution har en praktisk mening —
den revolution, som du utför ensam i
dig själv. Om du vill öppna en lysande
löp bana för dig, så utför en revolution
i dig själv; stöt äran och redlighetens

grundsatser från deras tron och grip
den rödaste och mest uppröriska af alla
fanor — mammans fana, och du skall
blifva den lyckligaste af dödlige; vill
du blifva en ärlig, god människa, så
utföres omhvarfning fram dig, fördrif
den herskande saten och hans anhang,
och grip pligstens förskräckliga tunga
fana, och du skall blifva den lycklige
ägaren till ett lugnt och rent samvete.

Mina ord gjorde ett starkt intryck på
N., i synnerhet derför, att de blifvit ut-
talade med ett varmt deltagandes hän-
sörse. Två veckor senare kom N. till
mig och meddelade mig, att den af mig
såsom en simpel människas betecknade,
som velat värfva honom för en sam-
mansvärjning, hade blifvit häktad.

— Det bevisar, att det icke är någon
simpel människa! sade jag höstidligt.

— Det är en simpel människa, svara-
de han.

— Om du icke varit, sade N., skulle
jag sannolikt äfven blifvit fast.

År 1850 slutade jag mina universitets-
studier. Sommarferien tillbragte jag
hos mina föräldrar. Deras lefnadslust
var i långsamt utveckande, och upp-
flammande endast stundom starkare så-
som vecken i lampan, när jag försäk-
rade dem, att jag skulle blifva en god
tjänsteman. Två månader efter min
afgång från universitetet dog min far
i mina armar. På femte dagen efter be-
gravningen började min mor intala mig,
att jag skulle lemna henne och fara till
Petersburg, för att söka en anställning.
Jag anade, att hon snart skulle sluta,
och afreste icke — på vintern dog hon.

Mina föräldrar efterlemnade af mig
en liten kontant förmögenhet, jag köp-
te för densamma sextiotre själar och
land, och så det icke mera fana nå-
gon, för hvars skull jag behöfde blifva
tjänsteman föredrog jag att egna mitt
lif åt dessa sextiotre själlars lycka. De-
ras egande gjorde mig stort nöje, icke
som en pligt, hvilken utfylde mitt lif.
Jag ville anställa ett försök med män-
niskokärleken, men detta försök miss-
lyckades, ty kort därefter började turk-
kriget och jag uppfyllde af det lidelse-
fulla begäret att låta döda mig under
Sewastopolis murar, i följd hvaraf jag
utställdes såsom junker i regementet
Sellinginsk, utnämndes snart till officer
och, i stället att finna döden, erhöj jag
tre rangklasser, hvarvid min motvilja
för tjänstemannacömet blifv ännu större
än förut.

Förut var min motvilja en teoretisk,
i Sewastopol hade den blifvit en praktisk.
I strömmar af blod hade jag der
begripit, hvilket förskräckligt han mot
människlighet och kristendom monstern-
bilden af den på tilltills ryske tjänste-
mannen var. Och då för tiden bildade
företärarna af denna monsternbild
niondelar af det i läsa och skriva kun-
niga folket i Ryssland.

År 1855 vände jag tillbaka till min by.
1857 började jag likt alla människor
att tala om böndernas befrielse och gifte
mig samtidigt med dottern till min
första fiende från mina barnar den
forna adelsmarskalken. Sedan ledde
jag på landet och kom endast till efter
annan än till Petersburg, än till Moskva,
för att utforska hvilken vind der
bläste. Och slutligen begaf jag mig
till Petersburg, för att afslåga examen
såsom juris magister, gick igenom den-
samma och slog mig ned i hufvudsta-
den, för att tjäna medel till ankylagande
till rättsgärningsbiträde, vara en de
olyckliga vin och ännu från grund-
lära kända Petersburg, som öfvertra-
skade och fängslade mig genom sitt
tidsenliga väsende.

Detta är min lefnads historia. Res-
ultatet af mina öfverföreläsningar skall
jag börja meddela i nästa kapitel.

Andra kapitlet.

RESAN TILL PETERSBURG.
På en kall, fuktig och dimmig höst-
afton stego min hustru, jag och två
barn i Twer i en Nikolajbanans järn-
vägsvagn och anträdde resan till Pe-
tersburg.

Då, liksom vår resa hade ett be-
stämmt mål och vid slutet deraf ett
nytt lif väntade oss vi också vid öfver-
flyttningen anförtrödde det för oss dy-
baraste, vårt lif och vår egendom, att
dött, och jag, innan jag steg i vagnen,
den tanken att försäkra min fru, mina
barn och mig själv.

Stationsinspektoren med den röda
mössan på hufvudet och med röda
kinder gaf till ett skrat, när jag med-
delade honom mina tankar och sade
mig, att det var öfvermått.

— Hvarför? frågade jag. Huru går
det då, om en olyckshändelse träffar
tåget?

— Olyckshändelse på äga förekomma,
men försikringar antagas icke.

— Hvarför?

— Derför!

Ett så viktigt ökal öfvertygade mig.
Jag korsade min fru, barnen, mig själv,
och vi stego i vagnen.

— Var god och oroa er icke, sade nå-
gon till mig, vårt tag är försäkradt.

— Huru då?

billigare än andra
priser parti.

Klockor i minut till partipris.

Genom att köpa klockor i stora kvantiteter kunna vi sälja dem
yttest billigt. Våra varor garanteras, de bästa fabrikanter
och om de ej hålla löfvet gifva vi pengingstse tillbaka.

ETT EXTRA ANBUD: Guldur, 14 karat, garan-
terad att hålla löfvet i 20 år. Bästerna äro gjorda af 2 guld-
plattor, 14 karat, fullständigt en metallklocka och med grave-
ringar, upptryck och stål es medelt "stom"; kan ej köpas eller
släpas mindre än \$15 eller \$20 från min handlande; boett
till \$20, så att verket är trytt från damm. Herr-ur med
låg eller 14 karatverk, \$7.50, dock med sällsynta de be-
st. \$10.75. Dant-ur med samma slags verk \$9.75. Dessa ur
sändas postfritt med försiktighetsbeting. Vi kunna sälja hvilket
ur som helst, en beskrifning deri skickas, från 5 till 10 procent
se upp för mörkgröndor! Våra varor äro garanterade och våra

WESTERN SUPPLY HOUSE, Dep. G.,
77 DEARBORN ST. CHICAGO, ILL.

CANADAS TRYCKERI

Rekommenderar sig till utförande af allt slags

ACCIDENS- & BOKTRYCK

fort, väl och billigt.

Namnstämpling: 100 Paper & 100 Kuvert, god kvalitet \$1.00.

Allan, Dominion & Beaver LINIERNA.

Fribiljetter från alla delar af de skandinaviska Rikerna
jemte Finland, köpas billigast genom

WM STITT

GENERAL PASSENGER AGENT

Winnipeg, Man.

Till utgifvarne af CANADA, Winnipeg, Man.

Härmed sänder jag \$1.50 för hvilket jag önskar en årgång
hvardera af CANADA och SKÖDERMANNEN.

en Sänd alltsammans portofritt under

adress: Namn.....

Bes..... Postkontor.....

Stat.....

— Jo, sångerskan fru von Patti far
med oss. Man har lemnat två vagnar
att henne, en för henne själv, den andra
för hennes röst — jag tror till och med
det är ministervagnar.

— Hvar följer då deraf?

— Att tågen, vid hvilka ministervag-
nar bednna sig, äro försäkrade.

Vid nattens inbrott gjorde vi oss, så
godt det lät sig göra, ett läger, men för-
modade icke på längre tids tåna tack vare
min granne i den praktiska sabelpölsen
som sof mycket oroligt. Sedan han först
snarkat, började han tala i sömnen,
och så högt, att jag vände mig till kon-
duktören med begäran, att man måtte
annoda denne herre, att antingen blif-
va fullt väken eller upphöra att tala.

Konduktören gick fram till herrn
sträckt ut sin hand, men lät den ge-
nast åter sjunka.

— Det är omöjligt att väcka honom
sade han.

— Hvarför omöjligt?

— Han är en general.

— Hvad gör det, att han är en gene-
ral?

— Man kan icke störa honom.

— Han kan således äfven tuggas i
sömnen?

— Det är hans sak, såsom det be-
hagar honom. (Forts.)

Nils Schmidt, Wetaskiwin,

ber få bästa landmännens uppmärksamhet
på sitt nederlag af Cigar-
ter, Öl, Vin & Spirituosa.
Besällningar pr post expedieras
gratis. Skrif efter priser.

Rat Portage.

JOHN WERNER, Apotekare & Optiker.

handlar med

Rena Droger, Kemikalier och Pa-
tentmediciner.

Glasögon, op. instrument stort
urval.

MAIN ST. - RAT. PORTAGE.

Johnsons Apotek.

DROGER.

BÖCKER &

LEKSAKER.

2nd St. - Rat Portage.

Mt. emot Postkontoret.

Strejk stor Strejk

Vi strejka ej själfva, endast våra

PRISER.

NU är rätt tiden att få BILLIGA

Kläder hos

STENDAL, Rat Portage.

Svenska staden.

Hvarest i Rat Portage

KÖPEN MÅN

Bäst och Billigast?

Naturligtvis hos

CAMPBELL BROS

Deras bod MAPLE LEAF STORE

midt emot Queens hotell,

förtjänar att besökas för

God Groceries.

Tågen afgå

från C. P. R. Stationen till

Montreal dagl. (utom fred.) 16.00

Deloraine " 9.15

Brandon " (utom sönd.) 6.3

Vancouver " 18.10

Emerson mand. & fred. 7.30

Glenboro mand., onsd., fred. 9.45

Stonewall tisd., torsd., lörd. 12.00

Edmonton mand., onsd., lörd. 19.10

West Selkirk " fred. 18.00

Tågen Ankomma från

Montreal dagl. (utom tisd.) 11.30

Deloraine " 16.00

Brandon " 22.35

Vancouver " 2.40

Emerson mand. & fred. 16.25

Glenboro tisd., torsd., lörd. 16.20

Stonewall tisd., torsd., lörd. 18.40

W. Selkirk tisd., torsd., lörd. 10.10

Ar. till St. PAUL dagl. 14.10

Ank. från do " 13.35